

JE V DAVU SĀ•LA?

PĀjtek, 18 kvĀten 2007

Tak uĀ¾ jsem si dlouho nestĀĀ¾ovala, Ā¾e jo? Tak tady je další situace a - pomĀrnĀ nepĀ™íjemná. Bojím, abych se neprezentovala jako zapšklá stará babice, ale opĀt jsem se takhle poránu lehce rozĀílila a souĀasnĀ jsem v rozpacích. Poslouchejte: Jedu v poho a vĀas autíĀkem do práce a na pĀ™echodu maturanti - omalovaný, vymustrovaný, pískající, Ā™voucí, prostĀ - dávali o sobĀ vĀdĀt.

Prosím, to mi neva. Ale - padla zelená, dĀtiĀky se daly na pochod - a patĀ™iĀnĀ se pĀ™es silnici couraly, neb mládí pa Mezitím padla Āervená, stále se ještĀ nedocouraly.... mĀla jsem zelenou, tedy jsem se po chvíli opatrnĀ a velice pomalounku zaĀla rozjíĀdĀt, aby koneĀnĀ pĀ™eskotaĀily nebo alespoĀ pĀ™estaly pĀ™echázet. No lidi, celkem jsem s milé dĀtiĀky mi nĀkolikrát poĀ™ádnĀ praštily do kapoty, aĀ¾ jsem si Āíkala, jestli mĀ náhodou nezlynĀujou! je síla, tam je kaĀdý anonymní a má dojem, jak strašnĀ je silný a Ā¾e mu všechno projde... Tak máme dvoĀ¾nosti: pustit se do diskuze na téma "kam ten svĀt spĀje a jaká je ta mládeĀ¾ dneska! Pani, teda povim vám, to za mejch mladejch let todle nebylo!" Nebo - (neb já si to nemyslím) - se pĀ™ipojit k tomu, co uĀ¾ dááávnno tomu Ā™ekl pan Verich: "...protoĀ¾e ten starej blbec byl taky nĀkdy mladej blbec!" RozpaĀitá Kamila